

การพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้
ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา
DEVELOPMENT OF FACTORS AND INDICATORS OF LEARNING
MANAGEMENT DESIGN ABILITY FOR ELEMENTARY EDUCATION
STUDENT TEACHERS

กุลธิดา ทุ่งคาน*, ดวงใจ สีเขียว และสุมาลี เชื้อชัย

Kualtida Thungkanai*, Duangjai Seekheio and Sumalee Chuachai

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Faculty of Education, Srinakharinwirot University

*Corresponding Author E-mail: kualtida.thu@g.swu.ac.th

Received September 11, 2024; Revised December 4, 2024; Accepted December 4, 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา 2) เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษาจำนวน 7 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย นักการศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ด้านหลักสูตรและการสอน มีประสบการณ์ทำงาน ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 คน ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาและอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา จำนวน 2 คน จบการศึกษาดังกล่าวมีประสบการณ์สอนไม่น้อยกว่า 5 ปี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง 2) แบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 23 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1) องค์ประกอบด้านการกำหนดเนื้อหาสาระ มี 3 ตัวบ่งชี้ (2) องค์ประกอบด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ มี 3 ตัวบ่งชี้ (3) องค์ประกอบด้านการคัดเลือกและกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ มี 7 ตัวบ่งชี้ (4) องค์ประกอบด้านการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน มี 5 ตัวบ่งชี้ (5) องค์ประกอบด้านการกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล มี 5 ตัวบ่งชี้ และ 2) องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและองค์ประกอบและตัวบ่งชี้มีความสอดคล้องกัน

คำสำคัญ: องค์ประกอบและตัวบ่งชี้, การออกแบบการจัดการเรียนรู้, นักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา

Abstract

This article aimed to study: 1) the development of elements and indicators of design capability in learning management for students majoring in Elementary Education, and 2) to assess the appropriateness of the components and indicators of the ability to design learning management for students majoring in Elementary Education. This research was a qualitative study. The target group for the research consisted of 7 participants, obtained through specific selection, including educators with Doctor of Philosophy degrees in Curriculum and Instruction (5 people) with work experience of not less than 5 years, and teachers teaching at the Elementary level and instructing students in the field of Elementary Education (2 people), who graduated with qualifications and have teaching experience of not less than 5 years. The research instruments were: 1) a semi-structured interview, and 2) an assessment of the appropriateness and consistency of the learning design abilities of students majoring in Elementary Education. Data were analyzed by content analysis.

The results of the research revealed that: 1. The components and indicators for the ability to design learning management for students majoring in Elementary Education consisted of 5 elements and 23 indicators as follows: (1) components for determining content had 3 indicators, (2) Components for determining learning objectives had 3 indicators, (3) Components for selecting and specifying learning activities included 7 indicators, (4) Components for selecting teaching media contained 5 indicators, and (5) Components for determining measurement and evaluation guidelines comprised 5 indicators. (2) The components and indicators for learning management design ability of students majoring in Elementary Education are assessed as highly appropriate, and the elements and indicators are consistent with each other.

Keywords: Components and indicators, Learning management design, Elementary school teacher

บทนำ

ในปัจจุบันการพัฒนาคนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและเป็นแรงงานที่มีคุณภาพของประเทศเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เนื่องจาก “คน” เป็นเป้าหมายสุดท้ายที่จะได้รับผลประโยชน์และผลกระทบจากการพัฒนา ขณะเดียวกันเป็นผู้ขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อไปสู่เป้าประสงค์ที่ต้องการ จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพคนในทุกมิติอย่างสมดุล ทั้งจิตใจ ร่างกาย ความรู้และทักษะความสามารถเพื่อให้เพียบพร้อมทั้งด้าน “คุณธรรม” และ “ความรู้” ทำให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ในการพัฒนาโดยเน้นจัดการศึกษาที่เน้นคนเป็นศูนย์กลาง ดังพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2559 มาตรา 22 (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2559) กำหนดว่าการศึกษาต้องต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ด้วยเหตุดังกล่าวจึงได้มีการปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และ

หล่อหลอมเยาวชนของชาติให้เติบโตขึ้นเป็นคนที่มีศักยภาพ ทั้งนี้ปัจจัยประการหนึ่งที่เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาให้ประสบความสำเร็จคือ การบ่มเพาะนักศึกษาครูรุ่นใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงกล่าวคือ เป็นผู้ที่มีความสามารถและเป็นครูด้วยความมุ่งมั่นและจิตวิญญาณแห่งความเป็นครู โดยเฉพาะความสามารถในการออกแบบการสอนซึ่งเป็นความสามารถพื้นฐานของความเป็นครูมืออาชีพ(Professional foundations) เนื่องจากการเรียนการสอนจะประสบผลสำเร็จด้วยดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับวิธีการออกแบบการสอนเป็นสำคัญ การออกแบบการสอนจึงเป็นตัวชี้วัดคุณภาพของการเรียนการสอน (Smith & Ragan, 2005) การพัฒนาความสามารถในการออกแบบการสอนจึงเป็นความจำเป็นที่เร่งด่วนในการพัฒนา (Dick et al. 2004)

แต่อย่างไรก็ตามจากการศึกษาผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาครูยังพบปัญหาในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น มีเรื่องความไม่สอดคล้องในแต่ละองค์ประกอบอีกทั้งยังไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างแท้จริง (ศิตา เขี่ยมขันติถาวร และจรัสลักษณ์ รัตนพันธ์, 2567) ดังนั้นเมื่อนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสถานศึกษานักศึกษาฝึกสอนจึงต้องการให้อาจารย์นิเทศก์ของคณะศึกษาศาสตร์แนะนำเรื่องเขียนแผนการสอนและการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นและต้องการให้อาจารย์ที่เลี้ยงแนะนำเรื่องเขียนแผนการสอน เมื่อเจอเหตุการณ์ที่ทำนายในชั้นเรียนจึงมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติเหมือนเดิมดังที่เคยปฏิบัติในอดีตแบบกิจวัตรโดยไม่คิดไตร่ตรองความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับออกแบบการสอนที่มีความซับซ้อนและหลากหลาย ทั้งในแง่มุมมองเทคนิควิธีและทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม นอกจากนี้ (Randall & Thornton, 2001) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการสอนของครูที่เพิ่งจบการศึกษา พบว่า ครูใหม่พยายามเรียนรู้วิธีการจัดการเรียนรู้และเรียนรู้ประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนในห้องเรียน โดยมองการจัดการเรียนการสอนเหมือนการเขียนตำราปรุงอาหารที่จะมีรายละเอียดในประเด็นปลีกย่อย ซึ่งมีลักษณะการเรียนรู้ที่เป็นการเลียนแบบหรือการทำตามคำแนะนำของบุคคลอื่นซึ่งสอดคล้องกับ (อุบลวรรณ ส่งเสริม, 2555) พบว่า นักศึกษาครูไม่สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้และเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการกำหนดตัวชี้วัด สารการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ไม่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการออกแบบการสอนของนักศึกษาครูได้กลายเป็นปัญหาถูกใช้ไปถึงครูใหม่และครูประจำการในสถานศึกษา ซึ่งเป็นสภาวะวิกฤตแห่งคุณภาพครูที่ส่งผลต่อวิชาชีพครูดังเช่นปัจจุบัน

การขับเคลื่อนให้นักศึกษาครูมีผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 และเป็นไปตามเกณฑ์สาระความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 จึงควรให้นักศึกษาครูได้เรียนรู้โดยเน้นการลงมือปฏิบัติและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เกิดกระบวนการคิดการแก้ปัญหาผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ดังนั้น การเสริมความรู้ในด้านเนื้อหา สารการเรียนรู้ กระบวนการของการจัดการเรียนรู้จึงมีความสำคัญยิ่งจะต้องพัฒนานักศึกษาให้ครอบคลุมทั้งในเรื่องขององค์ความรู้ทักษะ กระบวนการ โดยเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้คือการพัฒนาให้นักศึกษาเป็นนักคิด มีเหตุผล สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการแก้ปัญหาและการทำงานในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างต่อเนื่องโดยเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายเป็นระบบสอดคล้องกับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) การจัดการ

เรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ มีสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดและเชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการเรียนรู้จึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเต็มตามศักยภาพและพัฒนาอย่างต่อเนื่องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายและอาศัยการลงมือปฏิบัติเพื่อเป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมาย สอดคล้องกับแนวคิดของพิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข (2557) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะสร้างความรู้ได้นั้น ผู้เรียนต้องใช้ทักษะการคิดและกระบวนการคิดเป็นเครื่องมือในการสร้างองค์ความรู้ ซึ่งถือเป็นขั้นตอนสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมีแนวคิดในการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา เพื่อนำไปกำหนดทิศทางการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องของแต่ละองค์ประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษาที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ได้จริงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา
2. เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่องการพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้มีการกล่าวถึง การออกแบบการจัดการเรียนรู้ในหลายลักษณะได้แก่ Ability คือ ความสามารถ หรือ Capability คือ ความสามารถที่ไปถึงได้ รวมทั้ง Competency คือ สมรรถนะ อย่างไรก็ตาม Capability คือ ความสามารถที่ไปถึงได้ ทางการศึกษาหมายถึง ความสามารถหรือคุณลักษณะที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมี เพื่อให้เรียนรู้ได้ดี แต่สมรรถนะ (Competency) พจนานุกรมการศึกษาของกู๊ด (Good et al., 1973) อธิบายว่า “สมรรถนะ คือ ทักษะ (Skill) มโนทัศน์ (Concept) และทัศนคติ (attitude) ที่จะต้องมีในการทำงานทุกชนิดและความสามารถในการนำวิธีการและความรู้พื้นฐานไปใช้กับสถานการณ์จริง” ส่วน Ability หรือความสามารถจากพจนานุกรมทางจิตวิทยา (A dictionary of Psychology) ที่โคลแมน (Colman, 2015) ได้ให้ความหมายไว้ คือ การพัฒนาทักษะ สมรรถนะ หรือพลังในการทำบางสิ่งทีเฉพาะเจาะจง ซึ่งคุณลักษณะนี้มีทั้งที่มีมาแต่กำเนิดและที่เกิดจากการเรียนรู้ภายหลัง

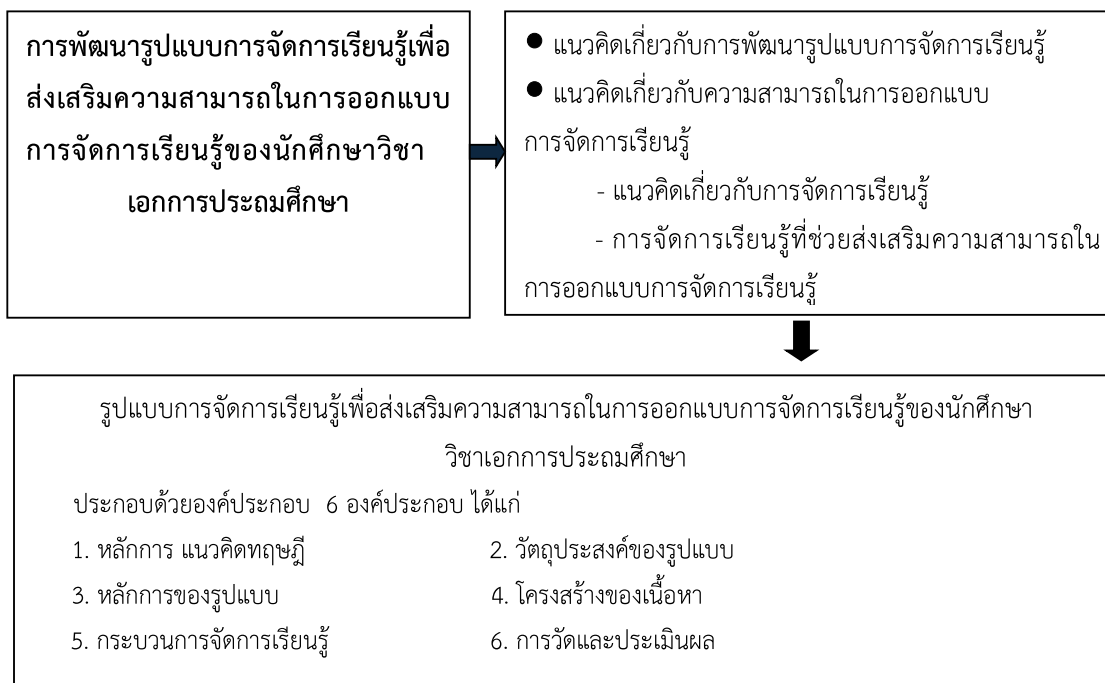
ดังนั้นหากจะอธิบายการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่ง (Mason, 2002) กล่าวไว้ว่า หมายถึง “การกำหนดแบบแผนของการจัดการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้าโดยการจัดทำขึ้นอย่างมีจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ประกอบไปด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ของการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียน การสอน สื่อการเรียนการสอนการประเมินผลการเรียนและ

กิจกรรมสนับสนุนอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้น ๆ และเมื่อนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้ไปปฏิบัติจะสามารถทำได้ด้วยความสะดวก รวดเร็ว ประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย และเกิดผลตามที่ต้องการทุกประการ ดังนั้นการออกแบบการจัดการเรียนรู้ จึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ลดปัญหาที่จะเกิดขึ้น ในการจัดการเรียนการสอน และที่สำคัญคือช่วยให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและพัฒนาให้มีคุณลักษณะตามพึงประสงค์” เพื่อให้จัดการเรียนรู้ตามแนวทางที่วางไว้ได้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่า “ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ และสรุป ความหมายของความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอน คือ ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องเหมาะสมกับ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และผู้เรียนอย่างเป็นระบบ จัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลายเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข ใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ อย่างหลากหลาย ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลสร้างและนำเครื่องมือวัดและประเมินผลไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม ผ่านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยโดยกำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎีไว้ดังแสดงภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัยคือ ศึกษาเอกสารสังเคราะห์ วิเคราะห์ เอกสาร ตำรา หนังสือ บทความ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ จากนั้นทำการรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อให้ได้ซึ่งองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ (Content Analysis)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

2. แบบประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา โดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยผ่านการประเมินความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.67-1.00 ทุกข้อ เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ได้

3. ผลการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา พบว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดและองค์ประกอบและตัวบ่งชี้มีความสอดคล้องกัน

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษาจำนวน 7 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วยนักการศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านหลักสูตรและการสอนมีประสบการณ์ทำงาน ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 คน ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาและอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา จำนวน 2 คน จบการศึกษาดังกล่าวมีประสบการณ์สอนไม่น้อยกว่า 5 ปี

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 จากการศึกษาเอกสารสังเคราะห์ วิเคราะห์ และศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 23 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา
วิชาเอกการประถมศึกษา

องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้ (Indicators)
1. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระ	1.1 กำหนดสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้แกนกลางและตัวชี้วัด 1.2 กำหนดสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 1.3 กำหนดสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน
2. ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้	2.1 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 2.2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K-P-A 2.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้โดยระบุพฤติกรรมเป็นรูปธรรมวัดได้ 2.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้โดยระบุพฤติกรรมเป็นรูปธรรมวัดได้
3. ด้านการคัดเลือกและกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้	3.1 เลือกรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัด 3.2 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัด 3.3 เลือกรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ 3.4 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย 3.5 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ 3.6 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน 3.7 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมมือกันเรียนรู้
4. ด้านการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน	4.1 เลือกสื่อที่มีความหลากหลาย 4.2 เลือกสื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหา 4.3 เลือกสื่อที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ 4.4 เลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน 4.5 เลือกสื่อที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้
5. ด้านการกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล	5.1 ออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5.2 ออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหา 5.3 ออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ 5.4 ออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผลที่มีความหลากหลาย 5.5 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสม ชัดเจน

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา จำนวน 7 คน ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษาที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา

รายการประเมิน / องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระ	4.29	0.45	มาก
1.1 กำหนดสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้แกนกลางและตัวชี้วัด	4.40	0.55	มาก
1.2 กำหนดสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 กำหนดสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
2. ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้	4.14	0.64	มาก
2.1 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K-P-A	4.40	0.55	มาก
2.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้โดยระบุพฤติกรรมเป็นรูปธรรมวัดได้	4.14	0.64	มาก
3. ด้านการคัดเลือกและกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้	4.71	0.45	มากที่สุด
3.1 เลือกรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัด	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัด	4.40	0.55	มาก
3.3 เลือกรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4.40	0.55	มาก
3.4 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย	4.80	0.45	มากที่สุด
3.5 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ	4.60	0.55	มากที่สุด
3.6 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน	4.71	0.45	มากที่สุด
3.7 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมมือกันเรียนรู้	4.14	0.64	มาก

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา (ต่อ)

รายการประเมิน / องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ เหมาะสม
4. ด้านการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน	4.57	0.49	มากที่สุด
4.1 เลือกสื่อที่มีความหลากหลาย	4.43	0.73	มาก
4.2 เลือกสื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.65	0.53	มากที่สุด
4.3 เลือกสื่อที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
4.4 เลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.14	0.64	มาก
4.5 เลือกสื่อที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้	4.71	0.45	มากที่สุด
5. ด้านการกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล	4.86	0.35	มากที่สุด
5.1 ออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.71	0.45	มากที่สุด
5.2 ออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผล สอดคล้องกับเนื้อหา	4.60	0.55	มากที่สุด
5.3 ออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผล สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
5.4 ออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผลที่มี ความหลากหลาย	4.43	0.73	มาก
5.5 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล เหมาะสม ชัดเจน	4.86	0.35	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.62	0.52	มากที่สุด

ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.50 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.50 – 4.49 หมายถึงเหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.50 – 3.49 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.50 – 2.49 หมายถึง เหมาะสมน้อย และค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00 – 1.49 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด ทั้งนี้พบว่าผลการความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้		ค่าดัชนีความสอดคล้อง	แปลผล
1. ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระ	1.1 กำหนดสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้แกนกลางและตัวชี้วัด	1.00	สอดคล้อง
	1.2 กำหนดสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1.00	สอดคล้อง
	1.3 กำหนดสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน	1.00	สอดคล้อง
2. ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้	2.1 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	1.00	สอดคล้อง
	2.2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม K-P-A	1.00	สอดคล้อง
	2.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้โดยระบุพฤติกรรมเป็นรูปธรรมวัดได้	1.00	สอดคล้อง
3. ด้านการคัดเลือกและกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้	3.1 เลือกรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัด	1.00	สอดคล้อง
	3.2 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัด	1.00	สอดคล้อง
	3.3 เลือกรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	1.00	สอดคล้อง
	3.4 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย	1.00	สอดคล้อง
	3.5 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ	1.00	สอดคล้อง
	3.6 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน	1.00	สอดคล้อง
	3.7 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมมือกันเรียนรู้	1.00	สอดคล้อง
4. ด้านการเลือกสื่อการเรียนการสอน	4.1 เลือกสื่อที่มีความหลากหลาย	1.00	สอดคล้อง
	4.2 เลือกสื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหา	1.00	สอดคล้อง
	4.3 เลือกสื่อที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1.00	สอดคล้อง
	4.4 เลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1.00	สอดคล้อง
	4.5 เลือกสื่อที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้	1.00	สอดคล้อง
5. ด้านการกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล	5.1 ออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1.00	สอดคล้อง
	5.2 ออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหา	1.00	สอดคล้อง
	5.3 ออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1.00	สอดคล้อง
	5.4 ออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผลที่มีความหลากหลาย	1.00	สอดคล้อง
	5.5 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสม ชัดเจน	1.00	สอดคล้อง

ผลการประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ใช้เกณฑ์การพิจารณาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา ที่มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าองค์ประกอบและตัวบ่งชี้นั้นมีความสอดคล้องกัน

อภิปรายผล

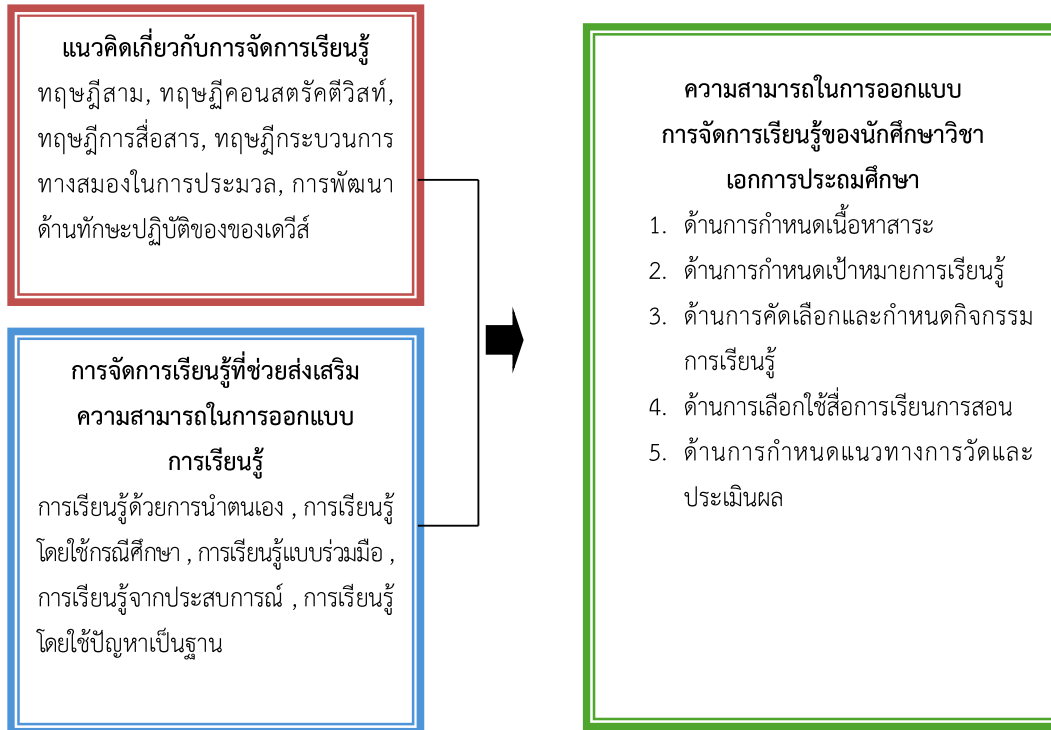
ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 23 ตัวบ่งชี้ ซึ่งสอดคล้องกับ (Sims & Koszalka, 2008) ได้ทำการศึกษาหัวข้อ Instructional Design ได้กล่าวว่าการออกแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญที่ทำให้เกิดการรวมกันของยุทธศาสตร์การสอน ดังนั้น การออกแบบการจัดการเรียนรู้จะประกอบด้วยส่วนของความรู้และทักษะในการสอน รวมทั้งต้องอาศัยความสามารถเฉพาะในการวางแผนออกแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงสรุปองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา ไว้ดังนี้ (1) องค์ประกอบด้านการกำหนดเนื้อหาสาระเป็นความสามารถในการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้โดยมีการระบุตัวบ่งชี้ไว้ 3 ตัวบ่งชี้ (2) องค์ประกอบด้านการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้เป็นความสามารถในการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดโดยมีการระบุตัวบ่งชี้ไว้ 3 ตัวบ่งชี้ (3) องค์ประกอบด้านการคัดเลือกและกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นความสามารถในการเลือกและระบุวิธีสอน รูปแบบการสอน เทคนิคการสอน และนำมากำหนดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอนต่อเนื่องและทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้โดยมีการระบุตัวบ่งชี้ไว้ 7 ตัวบ่งชี้ (4) องค์ประกอบด้านการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นความสามารถในการเลือกและใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคลและบริบทของนักเรียน โดยมีการระบุตัวบ่งชี้ไว้ 5 ตัวบ่งชี้ และ (5) องค์ประกอบด้านการกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลเป็นความสามารถในการออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสม นำผลการวัดและประเมินการเรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีการระบุตัวบ่งชี้ไว้ 5 ตัวบ่งชี้

จากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด เนื่องจากองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษาเกิดจากการวิเคราะห์เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษาช่วยให้องค์ประกอบและตัวบ่งชี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและสามารถดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Mason, 2002) พบว่า องค์ประกอบความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูมีองค์ประกอบ ได้แก่ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนและกิจกรรมสนับสนุนอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กันและที่สำคัญคือช่วยให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและพัฒนาให้มีคุณลักษณะตามพึงประสงค์

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา สามารถสรุปองค์ความรู้เป็นแผนภาพได้ ดังนี้

แผนภาพที่ 2 แสดงการพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา

จากแผนภาพที่ 2 ผู้วิจัยค้นพบว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างหลากหลายและรอบด้าน รวมทั้งสัมภาษณ์หรือสอบถามผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์โดยตรง เพื่อที่จะได้นำมาเป็นข้อมูลหรือแนวคิดพื้นฐานที่สำคัญใน การกำหนดกรอบการพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะฯ ให้มีความชัดเจน ครบคลุม และเหมาะสมตามบริบทต่าง ๆ เป็นการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา จะต้องสามารถส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมที่จะนำไปใช้จริงต่อไป

สรุป

จากผลการวิจัยนี้สามารถสรุปได้ว่า พัฒนาการพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษาโดยที่องค์ประกอบและตัวบ่งชี้เหล่านั้นมีความเหมาะสมและสอดคล้องกันนั้น

มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาต่อยอดความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูสาขาวิชาอื่นๆได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาข้อมูลจาก เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างหลากหลายและรอบด้าน รวมทั้งสัมภาษณ์หรือสอบถามผู้ที่มี ความรู้และประสบการณ์โดยตรง เพื่อที่จะได้นำมาเป็นข้อมูลหรือแนวคิดพื้นฐานที่สำคัญใน การกำหนดกรอบการพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถให้มีความชัดเจน ครบคลุม และ เหมาะสมตามบริบทต่าง ๆ เป็นการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.2 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษา ยังคงต้องมีการนำไปประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและยืนยัน ความเหมาะสมของ ข้อมูลที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์ออกมาจากการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพอีกทาง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ค้นพบองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษาผลที่ได้จากการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ได้นั้น ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูสาขาวิชาเอกอื่นๆ เพื่อส่งเสริมนักศึกษาครูให้มีประสิทธิภาพในการออกแบบการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ทิศนา ขัมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 21). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์นธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข. (2557). *สมรรถนะครูและแนวทางการพัฒนาครูในสังคมที่เปลี่ยนแปลง*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ.
- เรวณี ชัยเชาวรัตน์. (2017). สมรรถนะด้านการออกแบบการเรียนการสอนของนักศึกษาครูที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. *วารสารครูศาสตร์*, 45(4), 142-163. <https://doi:10.58837/CHULA.EDUCU.45.4.9>
- ศิตา เขียมขันติถาวร และจรัสลักษณ์ รัตนพันธ์. (2567). การศึกษาข้อผิดพลาดการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตแขนงหลักสูตรและการสอน เอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ*, 6(1), 45-60. <https://so10.tci-thaijo.org/index.php/rdicpru/article/view/913>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการกำหนดสมรรถนะในข้าราชการพลเรือน:คู่มือสมรรถนะหลัก*. บริษัทประชุมช่าง จำกัด.

- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2559). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. สำนักพิมพ์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- อุบลวรรณ ส่งเสริม. (2555). การพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาครู. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 9(2), 115-127.
- Good, C. V., Merkel, W. R. & Kappa, P. D. (1973). *Dictionary of Education*. McGraw – Hill Book Inc.
- Colman, A. M. (2015). *A dictionary of psychology* (4th ed.). Oxford University Press.
- Mason, J. (2002). Researching your own practice: *The discipline of noticing. Mathematics Teacher Education*, 6(1), 77-91. <https://doi.org/10.1023/A:1022107814447>
- Randall, M., & Thornton, B. (2001). *Advising and Supporting Teachers* (3rd ed.). Cambridge University Press.
- Sim, R. C., & Koszalka, T. A. (2008). Competencies for the New-Age Instructional Designer. *Handbook of Research on Educational Communications and Technology*, 3, 569-575. <https://doi.org/10.4324/9780203880869-47>
- Smith, P. L., & Ragan, T. J. (2005). *Instructional design*. John Wiley & Son Inc.
- Dick, W., Carey, L., & Carey, J. O. (2004). *The Systematic Design of Instruction* (6th ed.). Allyn & Bacon.